

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 5T/74/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617010464
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Herichová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2018:7617010464.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudkyňou JUDr. Evou Herichovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.11.2018 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: U. Z., W.. XX.XX.XXXX U. Ž. W. Q., M. F. Y.
Š.E.

je vinný

z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, za použitia § 138 písm. b/ Tr. zákona.

pretože

-v dobe od 30.4.2012 do 31.10.2016, do umiestnenia detí do ústavnej starostlivosti, v meste Spišská Nová Ves, Šaľa a v Českej republike, neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť riadne a včas na maloleté deti U. Z., W.. XX.XX.XXXX a L. Z., W.. X.X.XXXX, ktorá mu vyplýva zo Zákona o rodine § 62 a bola určená rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 15 P 462/2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.8.2011 tak, že mal prispievať na výživu mal. L. sumou 70,- € a mal. U. sumou 50,- € mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky C. T.V. W.. XX.X.XXXX F. M..Č.. L. W. U., A. Q. X, čím mu vznikla za uvedené obdobie podlžnosť na výživnom pre mal. L. vo výške 2.048,77 €, ktoré mal zasielať k rukám matky a pre mal. U. vo výške 2.250,- €, ktoré bolo zaplatené Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves, ktorý plnil ako náhradné výživné za obžalovaného a výživné vo výške 550,- € pre mal. U., ktoré mal platiť k rukám matky C. T., pričom uvedeným konaním vydal oprávnené osoby nebezpečenstvu núdze a konal tak, hoci mal príjem zo zamestnania,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a vydal oprávnené osoby do nebezpečenstva núdze a čin spáchal závažnejším spôsobom konania po dlhší čas,

o d s u d z u j e s a

Podľa § 207 ods.3 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 12 /dvanásť/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu určuje skúšobnú dobu v trvaní 12 /dvanásť/ mesiacov.

o d ō v o d n e n i e :

Súd vykonaným dokazovaním v priebehu hlavných pojednávani zistil nasledujúci skutkový stav:

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní v rámci vyhlásení § 257 Tr. por. uviedol, že je nevinný. K veci vypovedal, že pracoval brigádniccky, peniaze odovzdával matke detí, ktorá mu povedala, že stačí platiť 70 €, pretože okrem toho, keďže chodí každý mesiac za deťmi z Čiech a keď príde, urobí nákupy potravín. Zobral v Čechách aj pôžičku a dal peniaze na podnájom ako kauciu, aby mali kde bývať. Keď boli deti v zariadení, akejsi charite, na sídlisku Mier tak každý mesiac chodil za nimi, každý týždeň im telefonoval. Výživné mu bolo zvýšené spolu na 240 €, s čím on súhlasil a posielal ich každý mesiac prostredníctvom banky. On nevedel, že ÚPSVaR prispieval ako náhradné výživné namiesto neho, pretože mali z čoho žiť. Oni spolu bývali do roku 2012 a potom platil výživné ako mal nariadené, niekedy mu matka detí povedala, že stačí 70 € lebo, že všetko nakúpil, ba niekedy dal aj 120 €. Uviedol aj to, že on platil na výživu syna a na dcéru nie, ale všetko nakupoval. On odovzdal matke detí do rúk sumu 2.250 € ako náhradné výživné pre maloletú U. o čom bolo spísané čestné vyhlásenie, ktoré predložil. Okrem toho ešte matke detí odovzdal sumu 900 € na podnájom, kde teraz býva a to preto, aby jej deti nezobrali, lebo nemala kde bývať. Neskôr uviedol, že peniaze odovzdával matke detí aj bez toho aby mu táto potvrdila písomne prevzatie peňazí. V uvedenom období bol zamestnaný a pokiaľ nie, tak len nejaký týždeň keď nepracoval a pracoval na území Českej republiky, kde zarobil okolo 20 - 25 tisíc českých korún.

C. T. ako svedkyňa, matka maloletých detí na hlavnom pojednávaní vypovedala, že pokiaľ sa týka obdobia od apríla 2012 do októbra 2016, tak najprv bývala v podnájme, ktoré hradila jej sestra pričom už v tom čase bol otec detí povinný platiť 120 € a platil 70 € s tým, že nemá a že deťom nakupuje a takto zaplatil každý druhý mesiac. V roku 2017 v mesiaci jún, júl jej odovzdal 900 € na bývanie ako kauciu. Predtým bývala s deťmi v roku 2013 do októbra 2016 v charite v Spišskej Novej si, potom sa to rušilo tak deti boli v detskom domove, pretože nemali kde bývať, pričom otec deti navštevoval asi raz za dva mesiace, dával výživné 70 € a to nepravidelne. Keďže platil len 70 € na výživu L., požiadala o náhradné výživné pre dcéru, ktoré bolo potom vyplácané v plnej výške. Keď sa potom zamestnala, tak je náhradné výživné už nebolo vyplácané. Uviedla, že je pravdou, že od roku 2012 jej platil výživné nepravidelne každý druhý, tretí mesiac, ale to neoznámila na políciu ale až v mesiaci december 2016 a to preto, lebo stále jej obžalovaný hovoril, že to doplatí. Svedkyňa k „čestnému vyhláseniu“ ohľadom prevzatia sumy 2250 €, ako náhradné výživné pre mal U. /čl.170 spisu/ uviedla, že je tam jej podpis, avšak obžalovaný jej nevyplatil žiadnu sumu, hoci ju nato na ÚPSVaR v Spišskej Novej Vsi upozornila pani F., ktorá to vyhlásenie spísala aby si to premyslela, ale ona verila, že jej to zaplatí, ako to sľúbil, ale peniaze jej nevyplatil, hoci ona prehlásila v predmetnom vyhlásení, že jej vyplatil. Potvrdila však, že jej vyplatil 900 € v mesiaci júl ako depozit na podnájom bytu kde mala ísť s deťmi bývať. Nevedela sa vyjadriť koľko na výživnom jej otec detí vyplatil, ale o tom predložila v prípravnom konaní doklady. Svedkyňa predložila doklady o prevzatí výživného od obžalovaného /čl. 195-201/, jednak osobne podľa potvrdenia, ako aj formou prostredníctvom banky, k čomu sa na hlavnom pojednávaní vyjadrila, že prevzala od obžalovaného za rok 2012 v dňoch 30.3.2012, 25.4.2012, 29.5.2012, 27.6.2012 každý raz po sume 70 €, v mesiacoch júl 90,- €, v auguste 70,07 €, 1.10.2012 70,77 € a 4.10.2012 sumu 20.12 €. V roku 2013 na výživnom prevzala v mesiacoch január 50 €, február 40 €, máj 80 €, jún 50 €, august 70 €, október 40 € a december 70 €. V roku 2014 v mesiaci máj dvakrát po 70 €, v auguste dvakrát po 70 €. V roku 2015 v mesiaci január 88 €, marec 82,44 €, jún 72,07 a júl 72,33 € a za rok 2016 neprispel na výživu detí žiadnou sumou.

Svedkyňa Y.. A. F. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že bola v kontakte s obidvomi rodičmi ale nie v súvislosti s vyplácaním náhradného výživného pre deti úradom, ale v súvislosťou so zabezpečením starostlivosti o deti od času keď bola matka s deťmi v charite čo bolo v roku 2016, teda odvtedy keď končil tam pobyt. Následne ona dala podnet na umiestnenie detí do detského domova. Potvrdila, že prišli za ňou obidvaja rodičia s tým, že pán Z., keď už malo končiť výchovné opatrenie, na úrad že bude pomáhať s platením nájomného a bude tam prebývať aj on keď príde z Čiech a tak matka bude schopná si deti prevziať. Vysvetlila im, že im napíše čo potrebujú resp. požadovali, ale či sa peniaze vyplatia je na nich, pričom povedala aby si matka uvedomila čo podpisuje. Mala pocit, že otec má obavy z toho, že môže

byť trestne stíhaný vo veci výživného, resp. už podnet bol podaný. Spísala im doklad z dôvodu, aby si to nemuseli písať niekde na ulici, ale malo ísť o sumu nad 2000 € ktorý že mal pán Z. vyplatiť jednorázovo a to bola suma, ktorú vyplácal Úrad práce ako náhradné výživné. Peniaze neboli vyplácané pred ňou.

Z listinných dôkazov obsiahnuté v spisovom materiály sú nasledovné:

-kópie rodných listov mal. U. Z.Ó. W.. XX.XX.XXXX E. Y.. L. Z. W.. X.X.XXXX s uvedením rodičov - otec U. Z. a matka C. T..

-rozsudok OS Spišská Nová Ves sp. zn. 15P 462/2010, právoplatný 17.8.2011, ktorým súd zveril maloletých L. W.. X.X.XXXX E. U. W.. XX.XX.XXXX do starostlivosti matky a zaviazal otca prispievať na výživu mal. L. sumou vo výške 70 € a mal. U. sumou 50 € mesačne, ktoré je povinný platiť vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky od právoplatnosti rozsudku.

-potvrdenie ÚPSVaR Spišská Nová Ves o úhrade dávok ako náhradné výživné pre mal. U. za obdobie od mesiaca marec 2012 do 1.12.2015 v sume spolu 2.250,- €,

-rozhodnutie ÚPSVaR Spišská Nová Ves zo dňa 8.1.2016 o tom, že nárok na náhradné výživné pre oprávnenú U. Z. zaniká dňom 1.12.2015, s s odôvodnením, že poberateľka náhradného výživného v uvedenej lehote skutočnosti rozhodujúce pre ďalšie poskytovanie náhradného výživného neosvedčila.

-Uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 5P 219/2016 zo dňa 21.11.2016 ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým maloleté deti L. E. U. Z. odovzdáva do dočasnej starostlivosti Detského domova Spišské Vlchy.

Podľa predložených listinných dokladov o úhrade výživného, obžalovaný ako otec maloletých detí, na výživu mal. L. za žalované obdobie nezaplatil v plnej výške mu určenej, platil výživné nepravidelne spolu v sume 1.731.23 €, pričom keďže za uvedené obdobie mal zaplatiť za 54 mesiacov po 70 €,- spolu 3.780 €, nedoplatok predstavuje sumu 2.048,77 €-. Skutočnosť, že platil na výživu len mal. L.W. vyplynulo z výpovede nielen otca detí, ale aj matky, pričom na výživu mal. U. neplatil nič, preto na požiadanie matky detí bolo výživné pre túto maloletú uhrádzané formou náhradného výživného Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves a to mesačne do 1.12.2015 po 50 €, čím tak bolo uhradených spolu 2.250€, ktorá suma predstavuje to, čo má obžalovaný tomuto úradu titulom náhradného výživného zaplatiť. Obžalovaný ani potom, čo Úrad práce sociálnych vecí a rodiny už ako náhradné výživné na ml. U. neuhrádzal, neprispel žiadnou sumou na jej výživu, teda ani za mesiace december 2015 až 31.10.2016, čím mu vznikol nedoplatok na výživnom vo výške 550 €, ktoré už mal platiť k rukám matky maloletej. Súd pokiaľ sa týka sumy 2.250 €, ktorú podľa dohody písomne vyhotovenej s overeným podpisom matky detí úradne, vzhľadom na námietku zo strany matky detí, že túto sumu jej nevyplatil obžalovaný, len prisľúbil ju vyplatiť, ako aj okolnosti za ktorých došlo k jej spísaniu, vyhodnotil ako len formálne, nie skutočne odovzdanú sumu. Tejto pochybnosti svedčí aj časť výpovede svedkyne Mgr. A. F., ktorá v súvislosti s riešením potrieb maloletých detí bola pracovne v kontakte s obidvomi rodičmi a ako uviedla spísala im text tejto dohody ona, ale ako sa vyjadrila sama upozornila matku detí, aby si uvedomila čo podpisuje, pretože ona mala z toho dojem, že otec má obavy, že môže byť trestne stíhaný. Pokiaľ sa týka prijatej sumy 900 € matkou detí, ako to obidvaja rodičia zhodne uviedli, táto predstavovala náklady súvisiace so zabezpečením bývania detí, ako nájomné, teda jednalo sa o sumu prijatú nie ako výživné, ale zabezpečenie pomoci matke s deťmi mať kde bývať, aby nemuseli byť umiestnené v detskom domove Spišské Vlchy, ako to bolo a to na základe rozhodnutia tunajšieho súdu sp.zn. 5P 219/2016.

Obžalovanému nebránila žiadna zákonná prekážka pre ktorú by výživné uhrádzať riadne a včas na maloleté deti nemohol, pretože aj počas uvedeného obdobia bol zamestnaný v Českej republike, ako to sám uviedol, ako aj výšku jeho príjmu ktorú dosahoval. Takto uvedeným konaním obžalovaný po subjektívnej stránke konajúc v úmysle podľa § 15 písm. b/ Tr. zák. tým, že počas uvedeného obdobia neplnil vyživovaciu povinnosť riadne a včas voči maloletému L.W. neplnil, a voči mal. U.Í. vôbec, pričom maloleté deti vydal do nebezpečenstva núdze, pretože musel za neho uhrádzať výživné štát prostredníctvom ÚPSVaR Spišská Nová Ves, okrem toho že deti boli v núdzi je zrejme aj tým, že boli umiestnené v určitom období v zariadení Krízové stredisko Charitas v Spišskej Novej Vsi, ktorá zabezpečovala časť ich potrieb /bývanie, strava a pod./ a napokon od mesiaca október boli

deti umiestnené najprv v Krízovom zariadení Alžbetka a následne odovzdané do Detského domova v Spišských Vlachoch. Takýmto konaním obžalovaný naplnil pojmové znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona po subjektívnej stránke, tak aj objektívnej, čím porušil záujem chránený trestným zákonom, ktorým je zabezpečenie riadnej starostlivosti o maloleté deti zo strany povinných subjektov.

Podľa odpisu registra trestov má obžalovaný záznam od roku 1983 do roku 1998 tri záznamy z odsúdenia, pričom sa hľadá na neho akoby nebol odsúdený. Naposledy v roku 2010 bolo Okresnou prokuratúrou Spišská Nová Ves podmiennečne zastavené trestné stíhanie pre trestný čin podľa § 222 Tr.zák. a v rámci skúšobnej doby ktorá mu plynula do 11.5.2011 sa osvedčil.

Podľa evidencie priestupkov MV SR nebol uznaný vinným zo žiadneho priestupku.

Z charakteristiky Mesta Šaľa, bydliska obžalovaného vyplývajú údaje o jeho osobnom stave, v meste nie je daňovníkom dane z nehnuteľnosti. V evidencii priestupkov riešených Mestskou políciou Šaľa nemá záznam a iné informácie o ňom nie sú známe.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd vychádzal z ustanovenia § 34 Tr. zákona, ktorý upravuje zásady ukladania trestov. U obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, nekonštatuje ani žiadnu priťažujúcu a vychádzal z trestnej sadzby uvedenej v § 207 ods. 3 Tr. zák. pri treste odňatia slobody na jeden až päť rokov. Obžalovanému s prihliadnutím na jeho osobu, s vyjadrením jeho spôsobu života, keďže sa nedopúšťal iných protiprávných konaní, ako aj čiastočné plnenie si vyživovacej povinnosti počas uvedeného obdobia, uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici stanovenej trestnej sadzby teda v trvaní 12 mesiacov s predpokladom, že účel trestu u neho možno dosiahnuť i bez výkonu trestu, výkon trestu mu podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 /pätnásť/ dní od jeho oznámenia na tunajšom súde. Oznámením je vyhlásenie rozsudku v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.